

Nekaj resnic Vzhoda za kakovostno partnerstvo

piše • Ana Hram, Svetovalnica PU

PREPIR V KAKOVOSTNEM PARTNERSTVU JE LE BLAGODEJNA NEVIHTA

Novodobni odnosi, ki jih je iz dneva v dan vse več in to v različnih oblikah (kot je tudi vse več oblik zasvojenosti in omam), nam narekujejo, da se ljudje precej oddaljujemo od svojega bistva in od svojega notranjega občutka, kaj je Prav. Ta notranji kompas nas vodi vse enako, le da ga le še redki želijo poslušati. Naši otroci pa za svoj razvoj in obstoj potrebujejo poslušati smer notranjega kompasa. Sami po sebi se ga zelo trudijo poslušati, a imajo vse manj in manj, skorajda nič več zdravega vzora. Za zdrav vzor in za kakovostno partnerstvo se bomo morali vrniti nekaj korakov nazaj in se obrniti proti vzhodu. Se soočiti z jezo, potlačevanjem čustev, nadvladanjem drugega, se ponovno srečati s seboj, s partnerjem in slediti višji resnici, pravilnemu delovanju, blagodejni nevihti v partnerskem odnosu, ...

PREPOVEDANA ČUSTVA, PREDVSEM JEZA

Dr. Harville Hendrix pojasnjuje v knjigi za partnerske odnose Najina ljubezen, da so zelo redki starši, ki spoštujejo jezo svojega otroka. Prav tako so še bolj redki zakonci, ki spoštujejo jezo eden drugega. Majhna deklica bi začutila veliko olajšanje, če bi slišala mirni odgovor mame: »Zelo razumem tvojo jezo. Nisi hotela narediti, kar sem zahtevala. Toda jaz sem tvoja mama in ti si otrok in prav je, da narediš, kot ti rečem«. Ko dajo starši otroku pravico do jeze, jim dajo pravico do izražanja svojega jaza. Deklica bi si lahko rekla, predvsem pa bi to občutila: »Obstajam. Starši se zavedajo mojih čustev in mi jih dovolijo. In morem sicer vedno narediti po svoje, toda poslušajo me in me sprejemajo takšno, kot sem. Me spoštujejo«. Dovoljeno ji je ostati v stiku s svojo jezo in se izraziti v celoti.

Jeza je tudi eno od osnovnih čustev v partnerskem odnosu, s katerim partner z več ognja, ali z mnogo več ognja »požge« – poškoduje drugega partnerja. Prav tako otroke. Prav tako obstajajo ljudje, ki s tihim pritiskajočim mirom – navideznim mirom za večjo kontrolo nad drugim, povročajo tudi mnogo gorja.

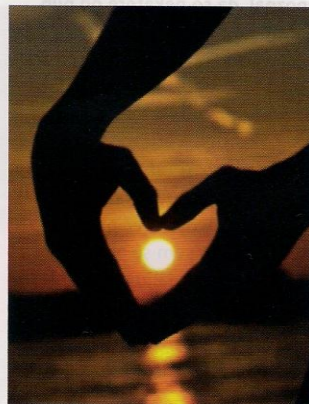
MOČNO LJUBEZEN PREPIR LE OBOGATI

Deset let je dolga doba – še celo štiriindvajset ur je dolgih, da smo nenehno v enem samem razpoloženju, kajti um prehaja iz nasprotja v nasprotje. Če je ljubezen močna, poudarja avtor Vzhoda, Knjige o niču, potem mora biti tudi kakšen prepir. Prepri ljubezni ne bo pokopal, temveč jo bo obogatil. Če ljubezen je, potem jo bo prepri obogatil; če ljubezni ni, potem odidemo, se ločimo, ali zapademo v depresijo, zbolimo ... Pomembno pa je, da v prepriu ne izrabimo partnerjevega zaupanja, globokih skrivnosti notranje biti, zaupanih in razkritih ran in bolečin, odnosa zgrajenega v globoki intimnosti. Prepri mora biti usmerjen na konkretni dogodek, ne na partnerjevo osebnost, ali pomešati vse, kar nam pride »pod roke«. Tudi v prepriu ohranimo samospoštovanje in spoštovanje do partnerja in partnerske zveze.

Kadar ne dojamemo skritega – globljega sporočilnega pomena stisk, bolezn, dogodkov, smo si zaman skalili življenjsko pomemben duševni mir.

ZASKRBLJENI PARTNER

Avtor Vzhoda opisuje zaskrbljeno, razočarano, zapuščeno ženo, ki ni imela resničnega polnovrednega zakona in globoko intimne partnerske zveze, ki globoko osrečuje oba zakonca. »Poročena sva bila deset let. Nikdar se

nisva prepirala, nikdar se nisva jezila drug na drugega. Tako močno sva se ljubila, da se nisva nikdar prepirala. Niti za en sam trenutek se nisva sprla. Nenadoma me je zapustil. Tako rada sva se imela.« In dobila odgovor: »Če se v desetih letih nismo nikdar prepirali, to pomeni, da ljubezni sploh ni bilo. To pomeni, da to ni bilo razmerje. In bili smo v hudem strahu, da bi vsaka jeza, vsako nasprotje, katerakoli najmanjša stvar lahko vse skupaj razbila. Tako smo bili preplašeni, da se nismo nikdar prepirali. Nikdar nismo verjeli, da je ljubezen lahko globlja od prepria, da je prepri samo trenuten in da si bomo po prepriu še bolj vneto padli v objem. Ne, nikdar nismo zaupali v to. Zato se nismo prepirali. In ni se treba čuditi, da je en od partnerjev odšel.«

DOSLEDNOST V ENAKEM

Če nam je preveč do doslednosti, pojasnjuje avtor Vzhoda, bomo postali mrtvi, vse bolj in bolj mrtvi, kajti doslednost je možna le tedaj, če nasprotje popolnoma zavržemo. Potem ljubimo in samo ljubimo in se nikdar ne ujezimo, nikdar ne sovražimo, nikdar se ne prepriamo. Ubogamo, samo ubogamo – nismo neposlušni, se nikdar ne upremo, nikdar ne odidemo. Toda potem smo izgubili vso svežino, razmerje se zastrupi – potem nas ubija.

POLNOST PONOVRNEGA SREČANJA PARTNERJEV

In kadar se ženska po jezi vrne, poja-

snjuje avtor Vzhoda, je ljubezen spet sveža. Zdjaj to ni ponovitev. Vrzel jeze je izbrisala preteklost. Zdjaj je spet mlado dekle. Spet se zaljubi – vse se osveži. Če pa vzameš življenje linearno, je potem življenje polno nepotrpežljivosti. Nihče se ne bo vrnil; potem vselej tretetaš, se bojiš in zato tlačiš stvari v sebi. Potem lahko z žensko živiš deset let ali deset življenj, toda živiš s tujko. Obvladuješ se, ona se obvladuje, a srečanja ni. Srečanja ni tudi takrat, ko si jezo dovoli le eden od partnerjev, drugemu pa jo besedno ali nebesedno prepove, v kali zatre, tako, da jo mora le-ta vedno ali skoraj vedno potlačiti, zanikati in ostati prijazen.

NEKAJ RESNIC VZHODA ZA KAKOVOSTEN ZAKON – GLOBOKO INTIMNO PARTNERSKO ZVEZO

Ženska se preliva v moškega, moški v žensko, pojasnjuje avtor Vzhoda, ... to je življenje. Poudarja, da moški ni moški štiriindvajset ur na dan, ne more biti – včasih je ženska. In da ženska ni ženska vseh štiriindvajset ur dneva – včasih je tudi moški. Gibljeta se v nasprotje. Kadar se ženska razjezi, ni več ženska; postane agresivnejša od katerakoli moškega in je nevarnejša od vsakega moškega, kajti njena moškost je čistejša in neizbravljiva. In zato je, kadar jo uporabi, tako ostra, da se noben moški ne more kosati z njo. Tako je kakor z njivo, ki je dolga dolga leta ni nihče obdeloval; potem poseješ; in imaš rekordno letino!

Ženska se preliva v moškega, moški v žensko ... to je življenje. To je zaključen krog – celota.

VZPOSTAVLJANJE NARAVNEGA REDA

Ženska postane včasih moški in kadar je tako, se noben moški ne more kosati z njo. Tedaj je zelo nevarna; za moškega je bolje, da se ji ukloni. In moški to naredijo – postanejo ustrezljivi, predajo se. Kajti moški mora pri prič postati ženska, sicer pride do težav. Dvoje mečev na enem prestolu – pomeni težave. Če je ženska postala moški, če je zamenjala svojo vlo-

go, potem moški takoj postane ženska. Tedaj je red znova vzpostavljen. Krog je spet zaključen. In kadar se moški predi in preda, potem je v tej predaji čistost, s kakršno se ne more kosati nobena ženska – kajti običajno ni nikdar v tej drži, v tej igri. Ponavadi stoji in se bojuje. Ponavadi je volja in ne predanost. Toda, če se preda, potem se preda z nedolžnostjo, s kakršno se ne more primerjati nobena ženska.

ENA RESNICA – VIŠJA RESNICA

Izhodišče vzhoda je, da je resnica samo ena, imenuje se »višja resnica«. Starša, ki naj bi bila odgovorna odrasla, se pričneta počasi oddaljevati en od drugega, se vse manj spoštovati, se bojevati med seboj, tekmovati, ob tem pa v igro boja zameta tudi otroka, ki avtomatično izgubi vlogo otroka, njemu edino pripadajočo in zdravo vlogo. Tak otrok ima take in drugačne posledice takšnega boja. Starš z več ognja se počuti zmagovalac in ponavlja vajo, drugi partner pa je na nek način poraženec. V takem boju ni nikoli nihče zmagovalac.

Resnica je vedno samo ena. Imenuje se »višja resnica«, pa karkoli kdo reče, zatrjuje, dokazuje, želi z egom prevladati, s povišanim tonom, statusom podrediti, nadvladati, prisiliti.

NASPROTJE JE RITEM ISTEGA

Avtor knjige Knjiga o niču poudarja, da nasprotje sploh ni nasprotje. To je ritem, to je ritem istega; ubogamo in nato spet ne ubogamo – to je ritem. Če sicer ves čas ubogamo in samo ubogamo, postane vse monotono in mrtvo. Monotonost je narava smrti, kajti v njej ni nasprotja. Življenje je živo. Obstajajo nasprotja, obstaja ritem. Gremo in se vrnemo; odhajamo in prihajamo; ne ubogamo in nato spet ubogamo; ljubimo in sovražimo. To je življenje, ni pa logika. Logika pravi, če ljubimo, ne moremo sovražiti. Če ljubimo, kako se potem lahko razjezimo? Če ljubimo na ta način, ljubimo monotono, v istem tonu. Toda potem bomo postali napeti in se ne bomo mogli sprostiti.

Nasprotje sploh ni nasprotje. To je ritem, to je ritem istega. Ubogaš, nato ne ubogaš.

LOGIKA JE PREMICA, ŽIVLJENJE JE KROG

Logika verjame v linearne pojave, pojasnjuje avtor Vzhoda, giblješ se po eni črti. Življenje pa verjame v kroge, poudari, ista črta gre navzgor in gre nato navzdol, postane krog – takoiimenovani krog jina in janga.

OSHOJEV UTRINEK O ZAVESTI

Človek, ki živi skozi vest, postane tog. Človek, ki živi skozi zavest, ostane mehak. Zakaj? – Zato, ker človek, ki ima predstave o tem, kako je treba živeti, postane tog. Nenehno s sabo prenaša svoj značaj. Značaj je kakor oklep: je njegova zaščita, njegova varnost; vse svoje življenje je vložil v značaj. In na dogodke se vselej odziva skozi značaj, ne neposredno. Če mu postavite vprašanje, ima konfekcijski odgovor. To je znak trdega človeka – je otopel, top, mehanski. Morda je dober računalnik, vendar pa ni človek. Nekaj storite in odzove se na ustaljen način. Njegov odziv je predvidljiv: je robot. Resnični človek deluje spontano. Če mu postavite vprašanje, dobite na vprašanje odgovor, ne odziva. Vašemu vprašanju odpre srce, se mu izpostavi, odgovori nanj.

Za kakovostno partnerstvo je ljubezen edina prava osnova. Spoštljiva ljubezen stremi k harmoniji, čistosti, ravnotežju in svētosti med obema partnerjema in le taka ljubezen je globlja od jeze, prepria, ki je kot nevihta. Vsaka nevihta, ki jo narava nujno potrebuje, pa ji prinese čistost, globoko svežino in novo živost.

Info: vitaliti.pu@gmail.com
Vec o svetovalnici na e-strani:
www.svetovalnica-pu.org

